

Η φωτογραφία είναι από το εξώφυλλο του δίσκου Καταχνιά του Χρήστου Λεοντή (1964)



ΚΑΤΑΧΝΙΑ

Χρήστος Λεοντής

Εργαστήρι Ελληνικής Μουσικής & Χορωδία Δήμου Αθηναίων

Τραγουδούν: Μίλτος Πασχαλίδης, Ιωάννα Φόρτη

Αφηγητής: Σπύρος Παπαδόπουλος



Στίχοι: Κώστα Βίρβου - Επιμέλεια κειμένων: Νικηφόρου Βρεττάκου

Εισαγωγή
Καταχνιά (Καίνε θρηνούνε τα βουνά)
Η πείνα
Τι κι αν με ρίξεις στο κελλί
Νεοζηλανδός
Γιατί να γίνω μάνα
Δε θέλω να μου δέσετε τα μάτια
Ομηρία
Ένας ξύλινος σταυρός
Το τραγούδι της ειρήνης

Β Μέρος
Ορχηστρικό - από τους Ιππείς του Αριστοφάνη
Όταν βγαίνει το φεγγάρι - Φ. Γκ. Λόρκα / Λευτ. Παπαδόπουλος
Νανούρισμα - Φ. Γκ. Λόρκα / Λευτ. Παπαδόπουλος
Τα μάτια που δακρύζουνε - Δημήτρης Λέντζος
Παράξενη νοσταλγία - Δημήτρης Λέντζος
Ένα ελάφι στη Σταδίου - Θεόφιλος Βερούκιος
Ήθελα κάτι να σου πω (από το Πρωινό Άστρο) - Γιάννης Ρίτσος
Κατάσπρω γιασεμί - Δημήτρης Λέντζος
Έρημο πουλί - Σώτια Τσώτου
Άσπρο μου ρόδο - Βαγγέλης Γκούφας
Ξενιτεμένο μου πουλί - Γιώργος Αρμένης
Χαϊ χαϊ - Μαριαννίνα Κριεζή
Αμάρτημα προπατορικό - Δημήτρης Λέντζος
Μία φορά κι έναν καιρό - Μήτσος Ευθυμιάδης
Έρωτας αρχάγγελος - Δημήτρης Λέντζος
Και να αδερφέ μου - Γιάννης Ρίτσος

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΧΑΡΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

Ο.Π.Α.Ν.Δ.Α.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΖΩΝΤΗΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΡΑΝΙΑ ΜΕΛΙΑΝΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΕΙΩΝ, ΣΥΛΛΟΓΩΝ
& ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ
ΜΑΡΙΑ ΛΑΖΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΟΡΣΙΑ ΣΟΦΡΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΕΡΙΛΕΝΑ ΠΑΓΚΟΥΔΗ
ΟΠΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΑΡΝΑΡΗ
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΥΓΟΥΣΤΙΔΗ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΝΙΚΗ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ

ΧΗΤΡΙΝΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:



Σημείωμα του Χρήστου Λεοντή

Για τον εορτασμό της σημερινής ημέρας, 81 ης επετείου της Απελευθέρωσης της Αθήνας από τους Γερμανούς κατακτητές, θεώρησα πίο χρήσιμο να φέρω στο προσκήνιο μιάν άγνωστη διακήρυξη, της 12ης Οκτωβρίου 1945, μερικών διανοητών εκείνης της εποχής, όπως ο ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ, ο ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, ο ΑΥΓΕΡΗΣ κ.α. που έχει να κάνει με την απελευθέρωση της Αθήνας, δηλαδή ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, όπου ζητούν -περίπου- να γιορτάζεται αυτή η μέρα σαν ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ, όπως σε όλο τον κόσμο γιορτάζουν την



Αυτή η διακήρυξη είναι δημοσιευμένη στο περιοδικό εκείνης της εποχής **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**, (Περιοδικό της ζωντανής σκέψης - Τεύχος 24-25) απ' όπου και το πήρα, για να το πληροφορηθούν και οι ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ...

28 ΚΑΙ 12 ΟΧΤΩΒΡΙΟΥ ΜΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

(Η προκήρυξη αυτή προέρχεται από μια επιτροπή που σχηματίστηκε από όσους την υπογράφουν για να μελετήσει τον πανελλήνιο εορτασμό μέσα στο 1946 των παραπάνω δύο ιστορικών επετείων μας.)

Ένας χρόνος κλείνει σήμερα από την ημέρα της επαίσχυντης φυγής των Ούνων απ' τη γη μας. Σαν ακρίδα όπου πέφτει όλη μαζί κι αποσκεπάζει τα σπαρτά ενός τόπου για να φάει τα πάντα από τη ρίζα, μα που ξαφνικά ένας άνεμος την ξεσηκώνει και τη σπρώχνει προς τη θάλασσα ακυβέρνητη ν' αφανιστεί έτσι κι ο γιγάντιος άνεμος της Εθνικής Αντίστασής μας, μέσα κι έξω απ' την Ελλάδα, 12 του Οχτώβρη του 44, εξεσήκωσε τους Ούνους από τ' άγια χώματά μας, πανικόβλητους κι αλλόφρονους και τους εκέντρισε τελειωτικά να πέσουνε στον όλεθρο, απ' τον ύστατο γκρεμό!

Ακόμα ωστόσο σ' όλη την Ελλάδα την ημέρα εκείνη, σε στεργιές και πέλαγα, στις χώρες μας και στα βουνά μας, η φωτιά της πίο τρανής θυσίας ανάβονταν παντού στις υψηλότερες κορυφές του Ηρωισμού μας, σαν μια απροσμέτρητη τσοπάνικη φωτιά, ενώ σύγχρονα η μύριοι των αδιήγητων μαρτύρων του λαού μας τόποι, Δίστομο, Καλάβρυτα, Κομμένο, Λιγιάδες, Κλεισούρα, Βιάννο, Καλλιθέα, Κοκκινιά, Καισαριανή και τόσοι άλλοι, αναδίνανε την άγια από το αίμα των αδερφικών θυμάτων, ή εκαπνίζανε τριγύρω μας μερόνυχτα σαν άσβυστοι βωμοί! Και στις πλαγιές και στα πυρπολημένα η καταματωμένα άκρόποδα του φοβερού βουνού της νέας μας Λευτεριάς, μανάδες, αδερφές, αρραβωνιαστικές, παιδιά, γυναίκες, βρέφη αυτών των ιδίων μας ηρώων, που παλαίψανε, σφαχτήκανε, κρεμαστήκανε, εκαήκανε για να μας ελευτερώσουν, εσηκώνανε με τέλεια καρτερία και με πίστη αφάνταστη την όψη τους σ, εμάς!

Και νά σήμερα, η επέτειο της Τιτανικής αυτής ημέρας που ξημέρωσε για να μας κράξει όλους εμάς που επιζούμε όλοτρόγυρα από το Τιτανικό εθνικό της Τρόπαιο, αλληλέγγυους και υπεύθυνους όχι μονάχα μπρος στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων μας που χάθηκαν για μάς, αλλά και μπρος στην ύπαρξη όλων όσων, αίμα από το αίμα τους και σάρκα από τις σάρκα τους και κόκκαλο από τα κόκκαλά τους επιζήσανε απ' αυτούς, τις αδερφές τους, τις αρραβωνιαστικές τους, τις μανάδες, τους αναπήρους τους, τους αρρώστους τους, τα ορφανεμένα τους ανήλικα βλαστάρια!

Και νά σήμερα η επέτειο που θα δείξει άσφαλτα αν η εθνική αλληλεγγύη έχει τ' ανάστημα που χρειάζεται για να ψυωθεί στην γιγαντιαία πώχει αφίσει η μέρα τούτη πίσωθ' της, ηθική και ιστορική κληρονομιά!

Όσο για μάς, που έχουμε πάρει απάνω μας την ηθική πρωτοβουλία να σκορπίσουμε αυτό το κείμενο ως τις άκρες της Ελλάδας, ο σκοπός μας είναι σήμερα διπλός: Απ' τ' ώνα μέρος, να σαλπίσουμε ως τα πέρατα του Ελληνικού μας κόσμου την απέραντη του ευθύνη, ν' αγκαλιάσει όλα τα απορραβωνισμένα λείψανα απ' τις οικογένειες των καινούργιων μας ιστορικών ηρώων με μιαν αμέριστη και θετική και οργανωμένη από μέρους τους στοργή, κι από το άλλο, ν' αναγγείλουμε πλατύτατα στον ίδιον αυτό κόσμο, ότι έχοντας συνειδητοποιήσει ολόκληρη την σημασία αυτής της ημερομηνίας, που ξεκινώντας απ' τις **28 του Οχτώβρη του 1940**, αποκορυφώνει τον τετράχρονο αγώνα μας ενάντια στον καταχτητή, με μια τεράστια κάθαρση και μ' ένα θρίαμβο ανάλογο προς της διάμεσες θυσίες ολόκληρου του Ελληνικού Λαού.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ, να πραγματοποιήσουμε κατά το 1946, ένα Πανελλήνιο Πανηγυρισμό των κορυφαίων τούτων ημερομηνιών της ιστορίας μας, πανηγυρισμό όπου φιλοδοξούμε να ψυωθεί όχι απλά στο επίπεδο ενός κοινού εθνικού μνημόσυνου, αλλά' ως τα εγκαίνια μιας νέας μας πνευματικής, κοινωνικής και γενικά ιστορικής παράδοσης.

Φιλοδοξούμε δηλαδή, από την συμβολικά Πανεθνική και Πανομαδική υπόμνηση της κολοσσιαίας σημασίας των παραπάνω ημερομηνιών, να κάνουμε ένα νέο και πάντοτε ενεργό ιστορικό θεσμό, κατά τον τρόπο που έκαναν οι αρχαίοι, όταν επραγματοποίησαν στην Αθήνα το θεσμό των Προμηθεικών Δαδοφοριών, με το σκοπό η φλόγα της Ελευθερίας και της ζωής να μετα δίδεται αδιάκοπα στους αιώνες, από άτομο σε άτομο και από γενεά σε γενεά!

Γι' αυτό λοιπόν το λόγο και ακριβώς για αυτούς τους παραπάνω όπως τους προσδιορίσαμε σκοπούς, η μέρα τούτη, **12 του Οχτώβρη του 1945**, καταθέτουμε αυτό το κείμενο σα μια έκκληση απ' τη μιά μεριά προς όλη την Ελλάδα, να ορθωθεί ομόψυχα στο μέγα ιστορικό της χρέος μπρος στο θάμα της καινούργιας της κοινωνικής και ιστορικής αλληλεγγύης - κι απ' την άλλη, σα μια εγγύηση προσωπική μας, ότι θα δουλέψουμε ολόψυχα στο μεταξύ για να προσφέρουμε τον άλλο χρόνο τον θεσμό που παραπάνω υποσχεθήκαμε, και πως την ώρα που θα χρειάζεται, θα προσκαλέσουμε σε τούτο το Έργο, όχι απλά σαν θεατές αλλά και ως συνεργάτες - όπου πρέπει και όταν πρέπει - αντιπροσωπευτικά και ζωντανά στελέχη, απ' τον ίδιο που χρωμάτισε με το αίμα του την νέα μας Εθνική Εποποιία ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ.

Αθήνα 12 του Οχτώβρη 1945.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ
ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ
ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΡΑΟΥΣ

*Η συναυλία θα παρουσιαστεί με υπηρεσίες προαβασιμότητας από την ATLAS E.P.: υποβολήση με παροχή υλικού προετοιμασίας σε μορφή ακουστική/κειμενικής περιγραφής, διερμηνεία στην ελληνική νοηματική γλώσσα και υπερτελεσμό του ηχητικού καναλιού επικοινωνίας για λόγους ισάτιμης πρόσβασης.

Η δράση υλοποιείται στο πλαίσιο της Πράξης «Δίκτυο Κοινωνικής Προστασίας της Αθήνας - Open Social Net», που εντάσσεται στο Πρόγραμμα «Αττική 2021-2027» (ΟΠΣ 6022265) και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.